

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

98 Firavun kıyamet günü, kavminin önüne düşecek, dünyadaki bâtil yönetiminin, hakka isyanının sonucu olarak onları ateşe sürükleyecektir. Ciğerlerini soğutmak, hararetlerini söndürmek için varılan yer ne kötü bir yerdir.

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

99 Onlar bu dünyada da, Kıyamet gününde de lânete uğratıldılar. Onlara verilen armağan ne kötü bir armağandır.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

100 İşte bunlar, insanlığa ders olsun diye sana anlattığımız, helâk olmuş memleketlerin başlarına gelen felâket haberlerinden bazılarıdır. Onlardan ayakta kalanlar, kalıntıları olanlar var, orakla köklerinden biçilmiş otlar misali çer-çöp haline gelenler, soyları kuruyanlar var.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابِعٍ ﴿١٠١﴾

101 Biz onlara zulmetmedik. Onlar kendilerine yazık ettiler, birbirlerine zulmettiler. Rabbinin planı icra edilirken Allah'ı bırakıp, kulu durumundakilerden, taptıkları, yalvardıkları tanrıları hiçbir şekilde kendilerine fayda sağlamadı. Onların helâk ve hüsrânlarını artırmaktan başka bir şeye yaramadı.

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

102 Baskıyı, zulmü, işkenceyi, isyanı ve küfrü alışkanlık haline getiren, Allah yolunu, Allah yolundaki faaliyetleri engelleyen bir memleketi cezalandırırken, senin Rabbin işte böyle cezalandırır. Onun cezalandırması çok can yakıcı, çok inletici, çok müthiştir.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ

وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

103 Bunda, âhiretin, ebedî yurdun azâbından korkanlar için gerçekten ibretler, uyarılar vardır. Hesap günü olması sebebiyle, kıyamet günü bütün insanların toplanacağı bir gündür. Bu, ümmetlerin ve insanların denetlendiği, hesaba çekildiği, delilleri, şahitleri ortaya konarak, mü'minlere yapılan zulmün hesabının sorulduğu bir gündür.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ ﴿١٠٤﴾

104 Biz o günü geciktirmeyiz, yalnızca belirlenmiş vaktinin, saatinin dolmasını bekleriz.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

105 O gün gelince, Allah'ın izni olmadan hiçbir kimse konuşamaz. O gün, insanların bir kısmı bedbaht, bir kısmı mutludur.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

106 Bedbaht olanlar, dünyada işledikleri kötülüklerden dolayı cehennemdedirler. Onlar orada şiddetli inilti ve hırıltılar içindedirler.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

107 Rabbinin sünneti, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olan hal, daha ağır cezalar müstesna, gökler ve yer daim olup durdukça, o ateşte ebedî kalacaklar. Rabbin her an iradesinin tecellisini hakkıyla icra gücüne sahiptir, dilediği kanunları koyar.

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ ﴿١٠٨﴾

108 Mutlu olanlarsa, Allah'a kulluk ve ibadetleri, iyilikleri dolayısıyla cennettedirler. Rabbinin sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olan hal, daha büyük mükâfatlar müstesna, gökler ve yer daim olup durdukça, orada ebedî yaşayacaklar.

Bu, ardı arkası kesilmeyen
bir lütuf, bir ihsandır.